

kan gaa ind paa, og der kan ogsaa være andre Forhold der, som kunne komme nærmere under Overveelse. Sidst sætter jeg Udførselsforbudet. Jeg anerkjender forøvrigt fuldkommen, hvad der blev sagt — ja, jeg tør vel ikke sige af hvem, for saa faae de Herrer vel atter travlt, men det er for Resten den Samme som før — den ærede Ordfører for Mindretallet sagde, at Udførselsforbudet vil have en vis Betydning i Udlandet, i England, vort Marked. Dette er ganske rigtig, det har Betydning, at man kan sige: Fra dette Land, kunne vi ikke uden Bedragerier, uden at man gaar imod Loven, vente et Produkt af den Betskaffenhed; Margarine — for at udtrykke mig kort — kan ikke komme fra det Land; hvis Noget udgiver sig derved, saa er det Bedrageri, enten Bedrageri i Danmark eller et Bedrageri, som er foregaaet i England. Det indrømmer jeg fuldkommen, det har nogen Betydning. Men det, der for mig er saa betænkeligt, eller i hvert Fald betænkeligt — jeg siger ikke, at jeg ikke kan modtage dette Forbud, jeg kan naturligvis godt gaa med til det, det var dog altid Noget, om det end ikke har Stort paa sig — er den simple Grund, at det er saa overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for os at overholde det, at kontrollere Forbudet ved Udførselen. Det skal formodentlig ske gennem Toldvæsenet, og dette kan ikke indlade sig paa en saadan Opgave, uden at det i den Grad vil komme til at genere Smøreporten, ogsaa af det gode Smør, og give Anledning til overordentlig berettigede Klager, at jeg tror, at Spørgsmaalet om Kontrollen er et meget svagt Punkt i Udførselsforbudet. Forbudet er saaledes ikke et af de Punkter, som jeg i alt Fald vil flynge mig til. Jeg siger ikke, at jeg vil modsætte mig Vedtagelsen deraf, men jeg lægger ikke nogen særlig Vægt derpaa. Det ærede Medlem, der sidst talte, nævnte, at naar det ikke var tilladt at forfalste Smør, burde det vel heller ikke være tilladt at forfalste Ost. Jeg nævner det strax, for det er et Spørgsmaal af nogen Betydning. Jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ikke heller er tilladt at forfalste Ost. Det er naturligvis tilladt at indblande Fedtstoffer i Ost, naar man erkjender, at man har gjort det. Men hvis man sælger Osten med samme Indblanding uden at udgive den for, hvad den er, saa er det en Forseelse, det kan der ikke være Spørgsmaal om. — Hvad Forbrugsinteressens angaar, skal jeg tillade mig at gjentage, skjøndt det maaste nok kan være trættende at høre, for jeg har stillet det

Spørgsmaal mange Gange: Er der ikke en af de Herrer, der vil sige mig, hvori den Interesse ligger, at Forbrugeren ikke kan se, hvad det er, han kjober? Stulde det dog ikke være den sande Forbrugsinteresse, at Vedkommende kan se, hvad han kjober, at han umiddelbart ved Synet, Smagen osv. kan overbevise sig om, hvad det er, og er Sandheden ikke den, at netop det, at man ikke kan se, hvad man kjober, frister saa overordentlig til at tilbyde en Ting for Noget, som den ikke er, at sælge Kunstsmør for Smør? — Jeg vilde med Hensyn til de Forseelser, der ere begaaede mod den bestaaende Kunstsmørlovgivning, have skjønnet meget paa, om den ærede Ordfører, i Stedet for at dvæle ved de meget formelle Overtrædelser, som den ærede Ordfører nævnte, havde dvælet noget mere ved Bedragerierne; thi de ere meget betydelige og grove, selv om de kun sthyldes saa Hænder. Der er en Mand, som har faaet Bøder indtil 1400 Kr., og som raat væk har betalt sine Bøder; han har snydt Smaafolk over en lav Sko, idet han har kjørt om her i Kjøbenhavn med 2—3 Vogne og solgt Kunstsmør for Natursmør; det er langt mere graverende end formelle Overtrædelser. Jeg vilde gjerne have havt, at det ærede Udvalg i Stedet for at give et Resume over Forseelserne, havde optrykt en lille Fortegnelse, som jeg har tilladt mig at sende Udvalget, netop for at det kunde blive trykt; thi derved tror jeg, Opmærksomheden vil blive henledet paa disse Tilfælde. Nu kommer man derimod let til at tro, at der ikke er sket noget Videre i den Retning, og at der rimeligvis kun er foregaaet formelle Overtrædelser, men det vilde være en stor Bilsfarelse at tro det. — Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa en Mærkelighed. Den ærede Ordfører erkjendte jo, at Forbruget af Kunstsmør ikke var særlig stort, og det turde navnlig vise sig, at i den egentlige Arbejderklasse er Forbruget ikke saa særdeles stort. Der er her den Mærkelighed, at man her i Landet er kommet til at anse disse Kunstsmørfabrikanter fra mange Sider — man kunde jo antydningssvis høre det af den ærede Ordførers Mund, og det er ogsaa kommet frem gennem mange Artikler — som en Slags Belgjører mod Arbejderne, medens derimod Arbejderne i andre Lande, i England, i Frankrig og ganske særlig i Amerika optræde skarpt mod alle Slags Blandingsystemer og Dag for Dag fordre stærkere og stærkere, at der maa blive truffet stærk Kontrol, at man overalt kun kan faae ublandede Varer. Dette er altsaa ganske en Modsetning til, hvad der sker her. Jeg tror virkelig, at deres